

Rumb a Australia

S'apaga el dia i s'encén la llum del fanal , donant al carrer aquell aire de misteri i quietud.

Dia a dia , a sa hora baixa, la plaça petita ,recollida... un racó amb vida pròpia, punt el temps passa de manera diferent.

A la casa del costat , el portat de fusta , xerrica , cada cop que la senyora vescomtessa ,entra i surt.

Arriba la tartana , de bon matí i se sent el xerric... senyal inequívoca que la senyora , aquell matí de divendres , vol anar a mercat a la Bisbal .

I ja és fá fosc , cuca de llum al fanal i silenci a la plaça...

Els veïns de la vescomtessa , són els Parès.

Com moltes cases de Calonge , a l'època... treballaven el suro .

La baba de petita , m'explicava la singularitat de Calonge ... em deia que caminar per els seus carrers , tranquils i pausats ho feies tot sentint són del xerric del suro i el regidor d'algún músic .

Que Calonge n'era terra de tàperes i músics ...serenata amb regust de bosc , en aquells carrers de terra , ont la quitxalla jugava a cuït , entre portes envellides .

Raconet de poble... portat que s'obre a mitg matí perquè descarreguin el suro , a la casa dels Parés .

En Josep Antón , el fill gran s'encarrega de que la petita fàbrica rutlli el millor possible .

En Martí , el petit ... més pausat qu'el seu germá porta els comptes ; en aquella llibreta groguenca .

En Martí , fá dies qu'está pensatiu , callat...a l'hora de dinar al voltant de la taula ...tot són , silencis .PP

Martí , está preocupat... el suro ja no és el qu'está ... llescar el suro , fer carracs , aquells taps qu'empresonen aromes , ja no dóna per viure .

Per tirar endavant la fàbrica , s'han de vendre el por qu'els queda .

S'endeuten , demanant a tort i a dret , fins qu'els deutes els superen .

Un cap vespre, amb aquella llum groguenca del fanal de la plaça ...en Josep Antón i en Martí , de puntetes per no despertar els pares ,obren la porta envellida...i amb un sarró , senzill...marxen poc a poc , carrer amunt .

Deixant enrera , aquella llum suau , aquell silenci d'aquella plaça petita , aquella casa ...

L'endemà , el primer que s'aixeca es en Josep ,el pare i damunt aquella taula del menjador amb estovalles de fil i encare amb engrunes de pá de l'hora de sopar ... hi ha una carta ...

Benvolguts pares

Amb tot el respecte i l'amor que us tenim , us demanem que no ens tingueu presents al testament perquè no caiguin a sobre vostre , tots els deutes que hem contret . Soplíquem el vostre perdó , sapiguen que us estimem i estimarem.

Vostres per sempre. Josep Antón i Martí

Al cap d'uns mesos ,varen rebre un altre carta desde Marsella

Estimats pares , agafem un vaixell rumb a Austràlia , probarem a refer.nos a d'aquelles terres de tot el mal que hem causat .

Vostres fills Josep Antón i Martí

Any 1795 ,desde Brisbane ...

Respectats pares , fer.vos saber qu'estém bé .

El petit negoci de suro que hem començat , tira endavant amb éxit .

Us recordem i anyorem a la mare i a vós , com també anyorem ... la llum suau del capvespre al fanal de la plaça del Xato ...

Josep Antón i Martí

